

Sempé - Goscinny

Le petit Nicolas

نیکلا کوپولو

فرانسه - فارسی

مترجم: سارا زارع پاکروش

ویراستار علمی:

دکتر سپیده نواب زاده شفیعی
استادیار دانشگاه علامه طباطبائی

Denoël

سرشناسه	: گوسینی، ۱۹۲۶ - ۱۹۷۷م.
عنوان و نام پندآور	: Gosciny
مشخصات نشر	: نیکلا کوچولو [نویسنده رنه گوسینی] مترجم سارا زارع پاکروشیراستار علمی سپیده نوابزاده شفیعی.
مشخصات ظاهری	: تهران: انتشارات وصال، ۱۳۹۸.
شابک	: ۲۹۴ ص. مصور، ۱۴/۵ × ۲۱/۵ مم.
وضعیت فهرست نویسی	: 978-622-6454-43-8
یادداشت	: فیبا
یادداشت	: فرانسه - فارسی.
یادداشت	: عنوان اصلی: Le petit Nicolas, 2007.
موضوع	: گروه سنی: ب، ج.
موضوع	: داستان‌های کودکان فرانسه
شناسه افزوده	: Children's stories, French
شناسه افزوده	: زارع پاکروش، سارا، ۱۳۷۷-، مترجم
رده بندی دیویی	: نوابزاده شفیعی، سپیده، ۱۳۴۳ -، ویراستار
شماره کتابشناسی ملی	: ۱۸۴۳/۹۱۴
	: ۵۹۲۱۷۸۶

عنوان: نیکلا کوچولو

مترجم: سارا زارع پاکروش

قطع کتاب: ربعی

ناشر: کتابسرای وصال

نوبت چاپ: اول / ۱۳۹۸

شمارگان: ۱۰۰۰ نسخه

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۶۴۵۴-۴۳-۸

قیمت: ۲۵۰۰۰ تومان

«حق چاپ محفوظ است. هرگونه کپی برداری و انتشار در فضای مجازی به هر صورت پیگرد قانونی خواهد داشت»

مرکز پخش: فروشگاه انتشارات کتابسرای وصال

نشانی: تهران، خیابان انقلاب، خیابان وصال شیرازی، پلاک ۱۹

خود آنلاین VesalBookshop.com

شماره های تماس: ۶۶۹۶۸۲۲۳-۶۶۹۵۴۶۴۸

*à Henri Amouroux,
parrain de ce Nicolas.*

*Impression Clerc s.a.s. - 18200 Saint-Amand-Montrond
le 20 janvier 2010*

Dépôt légal : janvier 2010

1er dépôt légal dans la collection : juillet 1973

Numéro d'impression : 10064

ISBN 978-2-07-036423-7 - Imprimé en France

Un souvenir qu'on va chérir

Ce matin, nous sommes tous arrivés à l'école bien contents, parce qu'on va prendre une photo de la classe qui sera pour nous un souvenir que nous allons chérir toute notre vie, comme nous l'a dit la maîtresse. Elle nous a dit aussi de venir bien propres et bien coiffés.

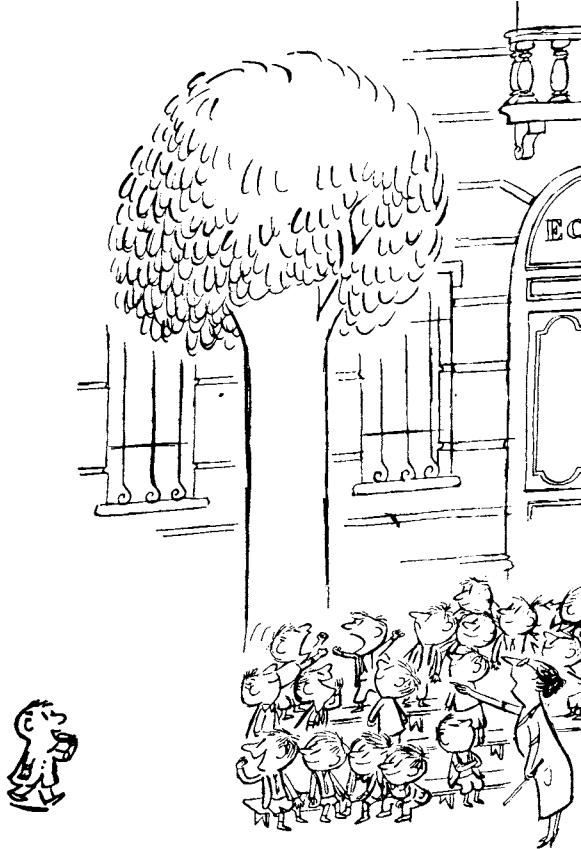
C'est avec plein de brillantine sur la tête que je suis entré dans la cour de récréation. Tous les copains étaient déjà là et la maîtresse était en train de gronder Geoffroy qui était venu habillé en martien. Geoffroy a un papa très riche qui lui achète tous les jouets qu'il veut. Geoffroy disait à la maîtresse qu'il voulait absolument être photographié en martien et que sinon il s'en irait.

Le photographe était là, aussi, avec son appareil et la maîtresse lui a dit qu'il fallait faire vite, sinon, nous allions rater notre cours d'arithmétique. Agnan, qui est le premier de la classe et le chouchou de la maîtresse, a dit que ce serait dommage de ne pas avoir arithmétique, parce qu'il aimait ça et qu'il avait bien fait tous ses problèmes. Eudes, un copain qui est très fort, voulait donner

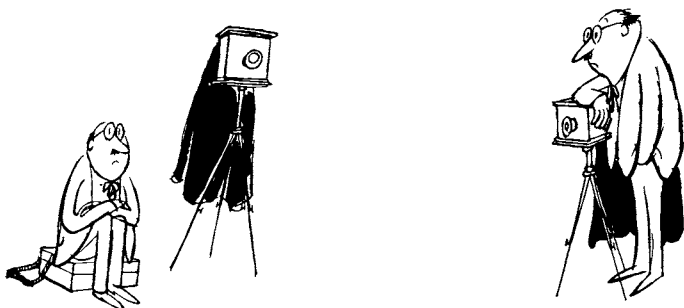
خاطره ای که بسیار دوستش خواهیم داشت

امروز صبح خیلی خوشحال به مدرسه رفتیم، چون همان طور که خانم معلم به ما گفته بود قرار بود همه ی کلاس با هم عکس دسته جمعی بگیریم. خانم معلم همچنین گفته بود که خیلی تمیز و مرتب بیاییم.

با موهایی ژل زده وارد حیاط مدرسه شدم. تمام بچه ها آنجا بودند و خانم معلم داشت ژوفرو را دعوا می کرد. ژوفرو با لباس مریخی آمده بود. پدر ژوفرو خیلی پولداره و هر چه بخواهد برایش می خرد. ژوفرو به معلم گفت که می خواهد حتما با لباس مریخی اش عکس بگیرد وگرنه از آنجا می رود. عکاس با دوربینش منتظر بود و خانم معلم به او گفت که باید سریع کارش را تمام کند وگرنه به کلاس حساب نمی رسیم. آنیان که شاگرد اول کلاس و سوگلی خانم معلمه گفت که حیفه کلاس حساب تعطیل شود چون این درس را دوست دارد و تمام تمریناتش را حل کرده است.

un coup de poing sur le nez d'Agnan, mais Agnan a des lunettes et on ne peut pas taper sur lui aussi souvent qu'on le voudrait. La maîtresse s'est mise à crier que nous étions insupportables et que si ça continuait il n'y aurait pas de photo et qu'on irait en classe. Le photographe, alors, a dit : « Allons, allons, du calme, du calme. Je sais comment il faut parler aux enfants, tout va se passer très bien. »

Le photographe a décidé que nous devions nous mettre sur trois rangs ; le premier rang assis par terre, le deuxième, debout autour de la maîtresse qui serait assise sur une chaise et le troisième, debout sur des caisses. Il a vraiment des bonnes idées, le photographe.

Les caisses, on est allés les chercher dans la cave de l'école. On a bien rigolé, parce qu'il n'y avait pas beaucoup de lumière dans la cave et Rufus s'était mis un vieux sac sur la tête et il criait : « Hou ! Je suis le fantôme. » Et puis, on a vu arriver la maîtresse. Elle n'avait pas l'air contente, alors nous sommes vite partis avec les caisses. Le seul qui est resté, c'est Rufus. Avec son sac, il ne

اود، یکی از رفیق‌ام که زورش خیلی زیاده، می‌خواست با مشت توی دماغ آنیان بکوبد، اما آنیان عینکی است و هر وقت دلمان بخواهد نمی‌توانیم بزنیمش. خانم معلم فریاد کشید و گفت که ما غیر قابل تحمل هستیم و اگر این طور ادامه بدهیم عکس نمی‌گیریم و به کلاس می‌رویم. عکاس گفت: "خب، خب، خب، آروم، آروم، من می‌دونم چطور باید با بچه‌ها حرف زد، همه‌چی خوب پیش میره."

عکاس تصمیم گرفت که ما را به سه گروه تقسیم کند؛ گروه اول روی زمین بنشینند، گروه دوم دو طرف خانم معلم که روی صندلی نشسته، بایستند و گروه سوم هم روی چند جعبه پشت سر بقیه. عکاس واقعا ایده‌ی خوبی داشت.

برای آوردن جعبه‌ها به زیرزمین مدرسه رفتیم. خیلی خندیدیم. چون زیرزمین نیمه تاریک بود و روفوس یک کیف کهنه روی سرش گذاشته بود و فریاد می‌زد: "هووو، من روحم." و بعد خانم معلم سر رسید. ظاهراً خوشحال نبود، بنابراین ما سریع با جعبه‌ها بیرون آمدیم. تنها کسی که در زیر زمین ماند روفوس بود.

voyait pas ce qui se passait et il a continué à crier : « Hou! Je suis le fantôme », et c'est la maîtresse qui lui a enlevé le sac. Il a été drôlement étonné, Rufus.

De retour dans la cour, la maîtresse a lâché l'oreille de Rufus et elle s'est frappé le front avec la main. « Mais vous êtes tout noirs », elle a dit. C'était vrai, en faisant les guignols dans la cave, on s'était un peu salis. La maîtresse n'était pas contente, mais le photographe lui a dit que ce n'était pas grave, on avait le temps de se laver pendant que lui disposait les caisses et la chaise pour la photo. A part Agnan, le seul qui avait la figure propre, c'était Geoffroy, parce qu'il avait la tête dans son casque de martien, qui ressemble à un bocal. « Vous voyez, a dit Geoffroy à la maîtresse, s'ils étaient venus tous habillés comme moi, il n'y aurait pas d'histoires. » J'ai vu que la maîtresse avait bien envie de tirer les oreilles de Geoffroy, mais il n'y avait pas de prise sur le bocal. C'est une combine épatante, ce costume de martien!

Nous sommes revenus après nous être lavés et peignés. On était bien un peu mouillés, mais le

با کیفی که روی سرش گذاشته بود، نمی‌دید چه اتفاقی افتاده و همین‌طور به داد زدن ادامه داد: "هووو، من روحم." خانم معلم کیف را از سرش برداشت. روفوس خیلی شوکه شد.

موقع برگشتن به حیاط، خانم معلم گوش روفوس را رها کرد و با دست به پیشانی‌اش زد و گفت: "ای وای شما همه کثیف و سیاه شدین." درست می‌گفت، وقتی مشغول دلقک بازی در زیر زمین بودیم، یک کم کثیف شده بودیم. خانم معلم خوشحال نبود، اما عکاس به او گفت که مشکلی نیست، موقعی که او جعبه‌ها و صندلی را برای عکس آماده می‌کند ما وقت داریم دست و صورتمان را بشوییم. به غیر از آنیان تنها کسی که ظاهر و صورت تمیزی داشت ژروفرا بود چون کلاه مریخی سرش بود، کلاهی شبیه تنگ ماهی. ژروفرا به خانم معلم گفت: "می‌بینید؟ اگه همه مثل من لباس پوشیده بودند دیگه این داستانا رو هم نداشتیم." من متوجه شدم که خانم معلم دلش می‌خواهد گوش‌های ژوفرو را بیچاند اما او کلاه سرش بود. لباس مریخی محشر بود!

بعد از این که سر و صورتمان را شستیم و موهایمان را شانه زدیم،

برگشتیم.

photographe a dit que ça ne faisait rien, que sur la photo ça ne se verrait pas.

« Bon, nous a dit le photographe, vous voulez faire plaisir à votre maîtresse? » Nous avons répondu que oui, parce que nous l'aimons bien la maîtresse, elle est drôlement gentille quand nous ne la mettons pas en colère. « Alors, a dit le photographe, vous allez sagement prendre vos places pour la photo. Les plus grands sur les caisses, les moyens debout, les petits assis. » Nous on y est allés et le photographe était en train d'expliquer à la maîtresse qu'on obtenait tout des enfants quand on était patient, mais la maîtresse n'a pas pu l'écouter jusqu'au bout. Elle a dû nous séparer, parce que nous voulions être tous sur les caisses.

« Il y a un seul grand ici, c'est moi! » criait Eudes et il poussait ceux qui voulaient monter sur les caisses. Comme Geoffroy insistait, Eudes lui a donné un coup de poing sur le bocal et il s'est fait très mal. On a dû se mettre à plusieurs pour enlever le bocal de Geoffroy qui s'était coincé.

La maîtresse a dit qu'elle nous donnait un dernier avertissement, après ce serait l'arithmétique, alors, on s'est dit qu'il fallait se tenir tranquilles et on a commencé à s'installer. Geoffroy s'est approché du photographe : « C'est quoi, votre appareil? » il a demandé. Le photographe a souri et il a dit : « C'est une boîte d'où va sortir un petit oiseau, bonhomme. — Il est vieux votre engin, a dit Geoffroy, mon papa il m'en a donné un avec parasoleil, objectif à courte focale, téléobjectif, et, bien sûr, des écrans... » Le photographe a paru surpris, il a cessé de sourire et il a dit à Geoffroy de retourner à sa place. « Est-ce que vous avez au moins une

یه کم خیس بودیم اما عکاس گفت که مهم نیست و توی عکس چیزی دیده نمی‌شود.

عکاس به ما گفت: "دوست دارید معلمتون رو خوشحال کنید؟" ما جواب دادیم "بله، چون خانم معلم را خیلی دوست داشتیم، او خیلی مهربان است به شرط اینکه عصبانیش نکنیم." عکاس گفت: "پس برای گرفتن عکس آروم سر جاتون وایسید. قد بلندها روی جعبه‌ها، متوسطا ایستاده، کوچیکا هم نشسته." ما سر جاهایمان رفتیم، عکاس داشت برای خانم معلم توضیح می‌داد که اگر حوصله به خرج بدهیم بچه‌ها به حرفمان گوش می‌دهند. اما خانم معلم نتوانست تا آخر به حرف‌های عکاس گوش کند. باید ما را از هم جدا می‌کرد چون همه‌ی ما می‌خواستیم روی جعبه‌ها بایستیم.

اود بچه‌هایی که می‌خواستند روی جعبه‌ها بایستند را هول می‌داد و فریاد می‌زد: "اینجا فقط یه نفر قد بلنده اونم منم." چون ژوفروا اصرار می‌کرد، اود به کلاه مریخی‌اش کوبید، خیلی دردش آمد. باید چند نفری کمک می‌دادیم تا بتوانیم کلاه ژوفروا را که گیر کرده بود از سرش برداریم.

خانم معلم به ما گفت این آخرین هشدار است و بعد از آن حساب کار می‌کنیم. ما هم به خودمان گفتیم که باید آرام و بی سروصدا در جاهایمان بایستیم. ژوفروا به عکاس نزدیک شد و پرسید: "دوربینتون چیه؟" عکاس لبخند زد و گفت: "مرد جوان، این یه دوربینیه که باهاش عکس می‌گیرن." ژوفروا گفت: "این دستگاهتون که خیلی قدیمیه، بابام یه دونه از همینا به من داده با سایبان، لنز ماکرو و لنز تله و البته صفحه نمایش ... " به نظر می‌آمد که عکاس تعجب کرده و دیگه لبخند نمی‌زد و به ژوفروا گفت که سرجای خود بایستد.